

# Wenzu jsib lil Lucija f'Lazzarett (1)

Wenzu mar lejn il-knisja żgħira ta' lazzarett, li minnha kienet hierġa purċissjoni b'tiżżija ta' hajr 'l Alla ta' nies li kienu helsu mill-pesta; u ttama li jara fosthom lil Lucija, l-għarusa tiegħu. In-nisa kienu mexjin l-aħkar, u l-purċissjoni kienet sejra hekk bil-qajla, li sata' jiflihom kollha, bla ma taħrablu waħda biss minn taht għajnejh. Għaddew... u Lucija ma kenitx hemm. Kien issa fadallu t-tama li jsibha fost il-morda. Izda qabel xejn daħal gol-knisja, inxtehet għar-rkobtejh, talab bil-ħrara u telfa fuqu u mbagħad hareġ minn bieb ieħor. Kif tbiegħed ftit, sab ruħu quddiem fejn kien nebbħu bih patri Kristofru u fih kienu miġbura taht għerejjex: tat-tiben in-nisa bil-pesta. Daħal; kien ilu biċċa jiġġerra hemm ġew, imma kollu għalxejn; wara waqaf bejn tnejn minn dawk l-għerejjex, li kienu jagħtu daharhom lil xulxin, u sama' hiereġ minn wieħed minnhom lehen u ndehex.

## L-EWWEL TAQSIMA

Wenzu jitbaxxa biex ineħħi minn riġlu l-qanpiena żgħira (2), u waqt li hu qiegħed hekk b'rasu mwieżna mal-hajt tat-tiben ta' wieħed mill-għerejjex, jasal f'widintu lehen... Iss! Tgħid? Raħu qiegħda kollha f'dik il-widna; in-nifs iżommlu... Iva! iva! il-lehen hu kollu kemm hu... "Biża' tãx?" kien qiegħed iġħid dak il-lehen helu: "għaddejna mhux burraxka! Min helisna sal-lum, jehlisna issa wkoll."

Jekk Wenzu ma għajjatx għajta waħxija, mhux għax baża' li jinkixef, imma għax naqsu n-nifs. Ir-rkobtejh ħallewh u waqgħet dalma fuq għajnejh; imma dan kien għal nifs wieħed; mat-tieni kien fuq tiegħu, aktar fuq ruħu u felħan minn qabel; fi tliet qabziet dar mal-għarix u kien fuq il-bieb u ra lil dik li kienet tkellmet; lemaħha mqajma u milwija fuq daqsxejn ta' sodda. Hi mal-hoss iddur, thares, jistħajjilha tara haġa b'oħra, toħlom; thares aħjar u tgħajjat: "Il-barka t'Alla!"

---

(1) F'dax-xogħol qist li nwarrab mill-aktar li nista' l-kliem ġej mit-taljan, u mhux anqas il-kliem li m'hux fuq ħalq kulħadd; u fittixt ukoll li ngħid kif iġħid u jfisser ruħu malti bil-lsien tiegħu dak li l-Manzoni qal u rie' ifisser ruħu bil-lsien tiegħu t-taljan; għad li l-*idiotismi* maltin jaqblu ħafna ma' dawk taljani: fuq hekk kien kiteb ktieb il-Prof. S. Castaldi.

(2) In-nies ta' lazzarett kienu jġibu, biex jingħarfu, marbuta mal-għaksa ta' siegħom qanpiena żgħira; u Wenzu, biex ma jinkixefx u jkun jista' jimraħ kemm kien jinkitiegħu ma' lazzarett, sab waħda u rabatha ma' riġlu; imma b'rasu dar u ra li kien aħjar għalih li jehles minnha.

“Luċija ! sibtek ! sibtek ! inti kollok kemm int ! ħajja !”  
għajjat Wenzu, jersaq lejha mriegħed kollu.

“Il-barka t'Alla!” tenniet, imriegħda aktar minnu, Luċija:  
“int! x'biċċa hi din ? int kif hawn ? għalfejn ? Il-pesta !”

“Għaddietni. U int ?”

“Ah!... lili wkoll. U fuq omni?...”

“Ma rajthiex, għax qiegħda Pasturo; imma naħseb li hi tajba. Imma int... kemm għadek safra ! kemm tidher bla saħħa ! Imma mfejqa, inti mfejqa ?”

“Alla ried iħallini aktar hawn. Ah Wenz! Għalfejn ġejt hawn ?”

“Għalfejn ?” qallha Wenzu jersaq dejjem aktar lejha :  
“issaqsini għalfejn ? Għalfejn kelli nigi hawn ? Teħtieġ li ngħidlek ? Min għandi jien f'min naħseb ? M'għadnix aktar Wenzu, jien ? M'intix iżjed Luċija, int ?”

“Ah, x'inti tgħid ! x'inti tgħid ! Imma omni ma qab-  
bditx lil min jiktiblek?...”

“Iva : u hekk ġaġhletx min jiktibli. Hwejjeġ sbieħ ta'  
min iqabbad lil min jiktibhom lil imsejken ta' mġarrab mill-  
hemm, qalbu mnikkta, li jiġġerra 'l hawn u 'l hemm, lil  
żagħżuġ li, nkejja għall-anqas, ma kontu qatt ġarrabtu  
minnu !”

“Imma Wenz ! Wenz ! la kont tafu... għalfejn tiġi ?  
għalfejn ?”

“Għalfejn tiġi ? Ah Luċija ! tgħidli, għalfejn tiġi ?  
Wara kemm wegħidtni ! Ma għadniex aktar aħna ! Ma  
għadekx tiftakar iżjed ? X'kien jonqosna ?”

“Oh Mulejja !” għajtet Luċija b'qasma ta' qalb tgħaqqad  
idejha u tarfa' għajnejha lejn is-sema : “u għaliex ma kontx  
ħanin miegħi li ġbartni miegħek ! Ah Wenzu ! x'mort qatt  
għamilt ? Ara : kont bdejt nittama li .. maż-żmien... kont  
sejra ninsik...”

“Tama sabiħa ! hwejjeġ sbieħ dawn li tgħidhomli hekk  
f'wiċċi !”

“Ah, x'għamilt ! Imbagħad hawn ! qalb dat-tbatijiet  
fost dad-dehriet ta' hasra ! hawn fejn ma jaġħmlux ħilief  
imutu, kellek il-ħila !...”

“Dawk li jmutu, għandu wieħed jitlob 'l Alla għalihom,  
u jittama li jmorru fejn ikunu qegħdin tajjeb ; imma mhux  
sewwa, anqas għaldaqshekk, li dawk li għadhom ħajjin  
għandhom iġixu qishom erwieħ mitlufa...”

“Ma Wenz ! Wenz ! int ma taħsibx f'dak li tgħid. Kelma  
lill-Madonna !... Wegħda !

“U jien ingħidlek li dawn wegħdiet li ma jgħoddu xejn.”

“Oh Mulejja! X'inti tgħid! Fejn kont f'daž-żmien? Ma' min għamiltha? Kif qed titkellem?”

“Qed nitħaddet ta' nistrani sewwa; u fuq il-Madonna naħ-sibha aħjar jien minnek; għaliex jien nifhem li hija ma tridx wegħdiet b'deni ta' għajrek. Li tkellmet il-Madonna, oh, kieku! Imma x'kien? Hsieb tiegħek. Taf x'għandek twiegħed lill-Madonna? Wegħedha li l-ewwel tifla li jkollna, insemmuha Marija; għax dan hawn biex inwiegħdu jien ukoll; dawn huma fiwejjeġ li jagħtu bil-bosta aktar gieħ lill-Madonna; dawn huma devozzjonijiet li fihom aktar qabda, u ma jgħibu lisara lil ħadd.”

“Le, le; la tgħidx hekk: ma tafx x'inti tgħid; int ma tafx xinhu tagħmel wegħda: int ma għaddejtx minn dan: ma garrabtx. Mur, mur, f'gieħ is-sema!”

U twarrbet b'heffa u herra minn ma' ġenbu, targa' lura lejn id-daqsxejn ta' sodda.

“Luċija!” qallha Wenzu, bla ma jiċċaqlaq mnejn kien: “għidli għall-anqas: kieku ma kenitx dil-biċċa... kont tkun għadek għalija li kont?”

“Raġel bla qalb!” wegħbitu Luċija, tagħtih daharha u żżomm bil-kemm id-dmugħ: “meta tkun gaghaltni ngħid kliem fieragħi, kliem li jagħmilli ħażin, kliem li jista' jkun dnuw, tkun għal qalbek? Mur, mur! insini; jidher li ma konniex mn'Alla għal xulxin! Nerggħu naraw lil xulxin hemm fuq; huwa hawn m'għandniex indumu wisq f'did-dinja. Mur; fittex li tgħarraf lil ommi li jien imfejqa, li hawn ukoll Alla waqaf dejjem miegħi, li sibt ruħ tajba, dil-mara sewwa, li tagħmilli ta' omm; għidilha li nittama li tkun imħarsa minn dal-gwaj, u li niltaqqgħu meta Alla jrid u kif irid...Mur f'gieħ is-sema, u la taħsibx fiġa... ħlief meta tkun qed titlob lil Alla.”

U bħal min m'għandux aktar x'igħid, u lanqas ma jrid jisma' iżjed, u bħal min irid jeħles minn biża' ta' xi ħaġa, ingħibdet aktar qrib mis-sodda, li fejnha kienet il-mara, li fuqha kienet tkellmet.

“Isma', Luċija, isma'!” qal Wenzu mingħajr imma ma jersaq aktar lejha.

“Le, le; mur, ikollok ħniena!”

“Isma': patri Kristofru...”

“Xinhu?”

“Qiegħed hawn.”

“Hawn? Fejn? Kif tafu?”

“Kellimtu ftit ilu; domt biċċa miegħu; u patri tal-qatgħa tiegħu, jidhirli...”

“Qiegħed hawn! naqta' li biex idur bl-imsejkna meħudin bil-pesta. Imma hu? Qabditu lilu l-pesta?”

“Ah Luċija! nibza', nibza' bis-sħih"...u fil-waqt li Wenzu kien hekk hosbien jekk joħroġx minn fommu l-kelma ta' għafsa ta' qalb għalih, u li kellha tkun daqshekk ieħor għal Luċija, dina kienet inqalgħet mill-ġdid minn ma' ġenb is sodda, u kienet qed tqarreb lejha: “għandi biża' li qiegħda fuqu!”

“Oh msejken ta' bniedem qaddis! Imma x'jiena ngħid, imsejken ta' bniedem? Imsejknin aħna! Kif inhu? Mixħut? Qed iduru bih?”

“Qam, qed jiġri, idur bl-oħrajn; imma kieku tarah, x'lewn għandu, kif iżomm fuq riġlejh! Rajna bosta u bosta, li hekk jew hekk kellhom... ma jfallilekx!”

“Oh msejknin aħna! U qiegħed hawn, hawn!”

“Hawn, u ftit 'il bogħod: ftit aktar milli mid-dar tiegħek għad-dar tiegħi... jekk għadek tiftakar!...”

“Erwieh imqaddsa!”

“Tajjeb, ftit iżjed. U nħallik taħseb jekk tkellimniex fuqek! Qalli xi hwejjeg... U jekk taf x'urieni! imbagħad tisma'; imma issa rrid nibda biex ingħidlek dak li qalli l-ewwel hu bil-fomm tiegħu n-nifsu. Qalli li qed nagħmel sewwa niġi nfittxek, u li lil Alla jogħġbu li żagħżuġħ iġib ruħu hekk, u li kellu jgħini nagħmel biex insibek: kif kien tasew: m'għandniex x'ingħidu, qaddis hu. Għalhekk, ara!”

“Imma, jekk tħaddet hekk, għax hu ma jafx...”

“Xi tridu lilu jaf mill-hwejjeg li għamilt int minn rasek bla ma qista u mingħajr ma tlabt id-dawl lil ħadd? Bniedem għaref, bniedem tad-dehen, bħal ma hu, ma jobsorx bi hwejjeg bħal dawn. Imma dak li wrieni!” U hawn qagħad igħid-ilha biż-żjara li kien għamel lil dak il-għarix. Luċija, għad li għajnejha widnejha u ruħha kien imisshom, fejn kienet qiegħda (*f' Lazzarett*), draw għal-laqtiet l-aktar qawwija, kienet qiegħda maħkuma b'biża' waħxi u hasra għall-oħrajn.

“U hemm ukoll,” zied qal Wenzu, “tħaddet ta' qaddis: qal li aktarx Alla qata' li jagħmel ħniena ma' dak l-imsejken... (li issa ma nistax tassew nagħtih isem ieħor)... li qed jistenna jaqbd u f'waqt tajjeb; imma jrid li aħna nitolbu flimkien għalih... Flimkien! Fħimt?”

“Iva, iva; nitolbuh, kull wieħed fejn Alla jzommna: t-talbiet Hu jaf igħaqqadhom flimkien”.

“Imma jekk qed ingħidlek il-kliem tiegħu!...

“Iżda, Wenz, hu ma jafx...”

“Imma ma tifhimx li, meta qaddis li qiegħed jitkellem, huwa Alla li jkun iġagħlu jitkellem, u li ma kienx jitkellem hekk, li ma kellux ikun tassew hekk... U r-ruħ ta' dak l-imsejken? Jiena tlabt tassew u nitlob għalih: tlabt bil-qalb hekk, daqs li kieku kien xi hija. Imma kif trid li jkun qiegħed fid-dinja ta' hemm l-imsejken, jekk hawn ma tissew-wiex dil-biċċa, jekk ma jinqeridx id-deni li għamel hu? Li int kont tifhimha sewwa, kieku kollox hu bħal qabel: dak li kien kien: hu ħallas tal-ħitijiet tiegħu hawn...”

“Le, Wenz, le. Alla ma jridx li nagħmlu d-deni, biex Hu jagħmel il-ħniena. Halli Lilu jagħmel, għal dan: aħna dmirna li nitolbuh. Li kieku jien mitt dik il-lejla, ma kienx mela ikun jista' jaħfirlu? U jekk ma mittx; jekk kont meħlusa...”

“U ommok, dik l-imsejkna ta' Njeża, li dejjem riditli hekk ġid u li kellha hrara kbira li tarana miżżewġin, ma qalithulekx li dak tiegħek ħsieb imghawweg? Ili li ġagħlittek tifhimha drabi oħra, għaliex, f'xi hwejjeġ, taħsibha aħjar minnek...”

“Omni! trid li ommi tgħidli biex nikser wegħda! Imma, Wenz, m'intix fik.”

“Oh! tridni ngħidhielek? Intom in-nisa, dal-hwejjeġ ma tistgħux tafuhom. Patri Kristofru qalli biex narga' lura għandu biex ingħidlu jekk sibtekk. Se' mmur: aħna nisim-għuh: dak li jgħid hu...”

“Iva, iva; mur għand dak il-bniedem qaddis: għidlu li jien nitlob għalih u li jitlob għalija, neħtieġ ħafna u ħafna wkoll! Imma f'għieh is-sema, għal ruħek, għal ruħi, la tiġix hawn iżjed biex tkeddu, biex... tara li twaqqagħni. Patri Kristofru, hu, jkun jaf ifissirlek il-hwejjeġ, u jragġgħek fik; hu jarga' jserraħlek qalbek.”

“Iserraħli qalbi! Oh! dan, neħħih minn rasek. Ilu int kont qabbadt min jiktibhieli dil-kelma kerha; u naf jien dak li ġagħlitni ngarrab; u issa għandek ukoll il-qalb li tgħidhieli. U jien għal dan ingħidlek ċar li qalbi ma nserraħ qatt. Int trid tinsa lili; u jien ma rridx ninsa lilek. U nagħtik kelma, ara, li, jekk iġġagħalni nitlef id-dehen, ma nargax niksbu aktar. Għax-xjaten is-sengħa, għax-xjaten l-imġiba sewwa! Trid iġġagħalni nkun imghaddab għall-ħajja kollha; u ta' mghaddab ingħix... U dak l-imsejken? Jaf Alla jekk jien ħfirtlux minn qalbi; imma int... Trid

mela gġagħalni nibqa' nżomm għal għomri kollu li, kieku ma kienx hu?... Luċija! Għidtli biex ninsik: biex ninsik! Kif naqbad nagħmel? F'min għandek frasek li jien hsibt f'daž-żmien kollu?... U wara dak kollu li għadda minn għalina! wara daqshekk wegħdied! X'għamiltlek jien, wara li hallejna lil xulxin? Għax batejt, tehodni hekk? għax ġie l-hemm fuqi? għax in-nies tad-dinja haqritni? għax għaddejt żmien twil barra mid-dar, qalbi sewda, imbiegħed minnek? għax mal-ewwel hin li stajt, ġejt infittxek?"

Luċija, meta l-biki halleeja ssawwar il-kliem, għajtet, torbot mill-ġdid idejha, u tarfa' lejn is-sema għajnejha mimlija dmugħ: "Madonna, għini int! Int taf li, wara dak il-lejl, waqt bħal dan ma għaddejt qatt minnu. Waqaft miegħi dak il-hin; ieqaf miegħi issa wkoll!"

"Iva, Luċija; tagħmel tajjeb li ssejjaħ lill-Madonna; imma għaliex trid temmen li Lilha, li hi ta' qalb hekk tajba, Omm il-hniena, jista' jogħgobha li gġagħalna ninhaqru... 'ma għall-anqas... għal kelma li ħarbitlek f'waqt li ma koutx taf dak li kont qiegħda tgħid? Ma tridx ewwilla temmen li tatek l-għajnuna dak il-hin, biex tħallina mifxulin wara. Jekk din imbagħad hi xi tkewtila, jekk hu għax jien inbghadt miegħek... għiduli... tkellem ċar."

"Jaħasra, Wenz, jaħasra, għall-mejtin tiegħek, aqtagħha, aqtagħha; iġġagħalnix immut... Mhux waqt tajjeb. Mur għand patri Kristofru, semmini miegħu, la targax tiġi iżjed hawn, la targax tiġi iżjed hawn."

"Sejjer: imma tista' taħseb jekk miniex bil-fehma li nargħa' niġi. Nargħa' niġi mqar jekk kont f'tarf id-dinja." U għeb.

Luċija marret toqgħod, jew aħjar hallietha taqa' kobba fl-art, ma' ġenb id-daqsxejn ta' sodda; u, rasha mwieżna magħha baqgħet tibki kemm tiffaħ. Dik il-mara, li sa dak il-hin kienet baqgħet b'għajnejha u widnejha miftuħa, mingħajr ma tiniffes, saqsiet x'kienet dik id-dehra, dik il-ġlieda, dal-biki.

Din kienet neguzjanta tagħmilha tajjeb, ta' xi tletin sena. F'erbat ijiem kienet rat imutulha ġo darha r-raġel u wlicdha kollha: minn hemm u f'it għet lilha wkoll il-pesta u kienu ġarruha lazzarett u qegħduha f'dak il-għarix, fiż-żmien li Luċija, wara li kienet għalbet, mingħajr ma ntebħet b'dan, l-aqqal tal-gwaj, u biddlet, bla wkoll ma ntebħet, kemm-il siebba, kienet bdiet tieħu r-ruħ u targa' tiġi f'tagħha; għaliex, sa mill-bidu tal-marda, mindu kienet għadha fid-dar ta' don Ferrante, kienet baqgħet bħal mibluġħa. Il-għarix

ma kienx jasa' aktar minn tnejn min-nies; u bejn dat-  
tnejn, imnikktin, minsijin, imwerwrin, għalihom qalb kotra  
kbira, kienet malajr nibtet midhla, għbda, li bilkemm kie-  
net tista' tiġi milli kienu ilhom qatigh iġhammru flimkien.  
F'qasir żmien, Luċija haasitha tajba biżżejjed li tista' tgħin  
lill-oħra, li kienet sabet ruħha magħdura għall-aħħar. Issa  
li din ukoll kienet ħelsitha kienu jwennsu, jagħmlu l-qalb  
u jindukraw waħda lill-oħra; kienu taw il-kelma lil xulxin li  
ma joħroġux mil-lazzarett, jekk mhux flimkien, u kienu  
għamlu xi ftehim ieħor biex ma jinfirdux anqas wara. In-  
neguzjanta, li billi kienet ħalliet lil huha, kummissarju  
tas-Saħħa, li jagħmlilha għassa għad-dar, il-fondoq u s-  
senduq, imgħammrin kollha sewwa, kienet sejra tisfa s-sidt  
weħedha u mdejqa ta' aktar minn dak li kien jinħtegilha  
biex tgħix fil-wisa', riedet iżzomm lil Luċija magħha bħala  
bintha jew oħtha. Luċija kienet mielet għaliha, inħallik  
taħseb b'liema turija ta' qalb lejha u lejn Alla li jaħseb  
għal kulhadd: imma biss sakemm kienet jista' jkollha aħ-  
barijiet t'omnha u tkun taf, kif kienet tittama, ir-rieda  
tagħha. Mill-bqija, ta' ftit kliem kif kienet, la fuq il-wegħ-  
da li tat taż-żwieġ, la fuq il-ġrajja mhux ta' kuljum l-oħra  
li għaddiet minnhom, ma kienet qatt ħarget kelma minn  
fommha. Imma issa, ffawra hekk qawwija tal-qalb, ħasset  
il-ħtieġa li tinfexx, daqskemm għall-anqas l-oħra x-xewqa li  
tisma'. U tagħfsilha bidejha t-tnejn idha l-leminija, qabdet  
malajr twieġeb għall-mistoqsija, mingħajr żamma oħra ħilief  
dik li kien jagħmlilha l-ilfiq.